

Mennyei fekhely

Sötét és fagyos téli este volt. Egyszerre megnyíltak az egek! Egy csapat angyal tűnt fel, úgy suhogtak alá a földre, mint megannyi ragyogó hullócsillag. Énekeltek is röptükben, mennyei- szép hangon. Az éles fülű állatok hallották meg őket először. Felnéztek, és megbabonázva bámulták a fényes angyalsereget, amint hosszú selymes-ezüstös felhőfátylakat húzva libbent alá a magasból.

- Mi az? Mi történik? - riadt fel egy nyuszi, aki dideregve kucorgott az üregében. Kicsit ugyan félt, mégis odaugrált az angyalokhoz, akik a mezőn álldogáltak - látszott rajtuk a tanácstalanság.

- Segíthetek nektek? - kérdezte tőlük a nyúl.

Az angyalok megrázták a fejüket.

- Nem tudsz segíteni, barátocskám - mondta az egyik angyal. - A mennyei gyermek hamarosan megszületik, és mi azért jöttünk, hogy keressünk neki egy fekhelyet. De hol találhatunk hozzá méltót?

- Én tudok egy jó helyet! Gyertek csak velem! - Mondta a nyuszi, és azzal már indult is.

Az angyalok úgy meglepődtek, hogy azonnal követték.

- Micsoda? - kiáltott fel meglepetten az egyik angyal. - Hiszen ez egy istálló!

- Pontosan, istálló - húzta ki magát büszkén a nyúl. - Nagyon jó hely, van benne minden: meleg, víz és még ágy is a mennyei gyermek számára.

Az angyalok elhallgattak és körülnéztek.

- Na, de... ez nem méltó hozzá! Itt bűdös van - folytatta az angyal. - Ki kellene takarítani, és rendbe tenni egy kicsit...

- Ezt bízzátok rám! - mondta a nyúl, és sietősen elugrált.

A nagy kőhöz igyekezett, ahol összedobolta a barátait.

- Látjátok azt a csillagot? - mutatott fel az égre. - Valami különleges fog történni ma éjjel.

A mennyei gyermek eljön közénk. Ágyat kell készítenünk neki, nehogy megfagyjon.

Az állatok bólogattak:

- Segítünk!

Mindegyik tenni akart valamit.

A madarak lesöpörték a szárnyukkal a port a régi fagerendákról.

A szarvas felsöpörte a padlót egy nagy ággal.

A hangyák és az egerek kihordták a trágyát.

Az ökör hozott egy nyaláb illatos szénát a mezőről.

A juhok puha gyapjával bélelték ki a jászlat.

És akkor...

Az állatok meghallották, hogy valaki mély, dörgő hangon bekiabál az istállóba:

- Mi folyik itt?

Mind megdermedtek. A farkas volt!

Az erős ökör bátran a barátai elé lépett, és azt bögte a farkas felé:

- Ez a mai este szent. Te is segíthetnél valamiben!

Az ordas farkas lehorgasztotta nagy busa fejét:

- Jó, hozok egy kis fát az erdőről - morogta maga elé.

Az angyalok közben az istálló tetejére telepedtek. Vigyáztak, hogy a felhőselyem össze ne gubancolódjék, és figyelték, ahogy a hideg istállót otthonossá és barátságossá teszik az ügyes állatok. Végül a legnagyobb angyal odaintette a nyulat:

- Nézd! A csillag már egészen közel van! Jönnék!

- Már megyünk is - sürgette a barátait a nyúl.

Mire József és Mária átlépte az istálló küszöbét, minden elcsendesedett.

Szép tisztaság volt odabent. Az állatok kint gyülekeztek, és várták, hogy megtörténjék a csoda.

És igen - megtörtént!

- Halleluja! - zendült fel az angyalok kórusa, és a csillag fényesen ragyogott az istálló fölött.

- Örvendeztetek, Föld népei! Megszületett Isten fia!

Az állatok szép csendesen beóvakodtak az istállóba, és gyöngéden a jászol fölé hajoltak.

Azon az éjszakán csodát láttak. A világ legnagyobb csodáját. Ők mind tanúi voltak annak, hogy Jézus Krisztus, az Isten fia megszületett!